

בס"ד ד' טבת ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 16:19
 צאת השבת - 17:10
 רבנו תם - 17:41
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1186
 @ מכריזין תענית עשרה בטבת שיחול ביום שישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 16:54. יה"ר שיהפוך
 הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"י"ר.
 @ יום שלישי "ברכת הלבנה" משעה 20:01.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ויקץ שלמה"
 (מלכים א' ג')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת מקץ

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

מעייני הפרשה:
 יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
 יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
 לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
 עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
 יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
 האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
 יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
 הבחינה והניסיון גביע.

ייריזוהו מן הבור ויגלח
 מתרגם האונקלוס "יוספר", קשה למה בכל מקום בתורה שהוזכר גילוח תרגם האונקלוס "וגלח" ולא "יוספר"? ואומרים בשם הגאון מרוגאצ'וב שכתוב בקרא על יוסף "ולקדקד נזיר אחיו" אם כן נמצא שיוסף היה נזיר עולם, ואצל נזיר עולם מבואר בגמ' שאסור לו לגלח רק להקיל בתער, לכן יוספר ולא וגלח.

וירא יעקב כי ישו שבר במצרים
 אומר רש"י שיעקב הרגיש שיוסף חי, "שבר" ר"ת שם בן בחל.

ויתן לו את אסנת
 מי היתה אסנת? מובא בפרקי דרבי אליעזר (פלי"ח), שהיתה בתה של דינה בת יעקב, ונולדה משכס בן חמור. רמז לזה, כי התיבות "את אסנת" בגימטריה "בת דינה דהיא אחותו". (912)

וירא פרעה איש נבון וחכם (מ"א - ל"ג)
 "וירא פרעה איש נבון וחכם". כתב רבי אליעזר מגריימזא, סופי תיבות מנשה שעתידי לצאת מיוסף והיה חכם ונבון.

צפנת פענח (מ"א - מ"ה)
 הגימטריה של "צפנת" היא כת"ר (620) שזה מנין תרי"ג מצוות דאורייתא ושבע מצוות דרבנן - כל התורה כולה, לרמז שכל שכל התורה גלויה לפניו.

מ"ד יושלח פרעה ויקרא את יוסף ויריזוהו מן הבור ויגלח ויהלך שמלתי ויבא אל פרעה
 פרעה רומז על היצר הרע ויוסף רומז על היצר הטוב. בתיבה "שמלתי" יש אותיות ש.מ.ת. שהם ר"ת שבת, מילה, תפילין. והאותיות "לוי" הן גימטריה שלושים ושש (36) שהם ל"ו הצדיקים. האות "י" אלה הם עשרת הדיברות.
פרעה נתן ליוסף שם צפנת פענח
 מובא בספרים שפרעה נתן ליוסף 11 מינוי כבוד:
 1. אתה תהיה על ביתי, 2. ועל פיד ישק כל עמי,
 3. ונתן אותו על כל ארץ מצרים, 4. טבעת, 5. בגדי שש, 6. רביד הזהב, 7. מרכבת המשנה, 8. קריאת אברך (אב) בחכמה רך בשנים), 9. ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו (למלחמה), 10. שם-צפנת פענח, 11. אשה-אסנת.

מידות והנהגות - חלומות
 א. לחלום רע יאמר בבוקר: 'החלומות שוא ידברו'.
 ב. לחלום טוב יאמר בלשון תמיהה: 'וכי חלומות שוא ידברו, והא כתוב: "בחלום אדבר בו"'.
 ג. הצנוע בבית-הכסא, חלומותיו מיושבים עליו.
 ד. על-ידי דיבור רע על איזה צדיק מת, מראין לו חלומות מבוהלים.
 ה. מי שרואה חלומות מבוהלים, זה סימן לבן או תלמיד שהקדיח תבשילו ברבים.
 ו. מי שרוצה שיתקיימו חלומותיו, יכתוב אותם בפנקסו ואת היום ואת השעה ואת המקום. (ספר המדות)

"אחרי הודיע אלוקים אותך... אין נבון ויחכם כמורך"
 מסתבר, שגם פרעה הבין, כי אדם שיש בו יראת-שמים וזעת-אלוקים, הנהו גם נבון ויחכם ו"מדינאי" משובח... (בשם גדולי המוסר)

פינת הניבים והפתגמים
השיב על פנו = החזיר למצבו הקודם.
 פן = יסוד, פסיס, חלק רחב שפעלו נצב כלי.
דוגמה: שוטרי משטרת ישראל משקיעים מאמצים רבים בפבישים להשיב את הסדר על פנו.
מקור: והשיבך [פְרַעַח] על פְּנֶךָ [בְּרִאשִׁית מ יג]. אותי השיב על-פני [בְּרִאשִׁית מא יג]. (ניבונוך)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

צום עשרה בטבת שחל ביום שישי

צום עשרה בטבת יחול השנה ביום שישי.

בהלכות תעניות, פרק ה' כותב הרמב"ם:

"צום שחל להיות בערב שבת, מתענים בערב שבת".

הבית-יוסף על הטור בסימן תק"נ כותב: עשרה בטבת הוא משונה משאר תעניות. שאפילו אם היה חל בשבת לא היו יכולים לדחותו ליום אחר, מפני שנאמר בו: **בעצם היום הזה**. כמו ביום הכיפורים. (בפועל, עשרה בטבת אינו חל אף פעם בשבת). מכל הצומות, היחיד שייתכן שיחול ביום שישי הוא צום עשרה בטבת.

הלכה למעשה:

- א. תחילת הצום, יום שישי בשעה 05:35 זמן עלות השחר.
- ב. שחרית כמו בכל צום, בתפילת שמונה עשרה מוסיפים "עננו". קוראים בתורה "ויחל", סליחות לפי המנהגים.
- ג. גם במנחה קוראים בתורה. אם מתפללים מנחה קטנה, משעה 14:37 והלאה, הכהנים עולים לדוכן.
- ד. מתפללים קבלת שבת וערבית, כרגיל, ו"שוברים" את הצום בקידוש של ליל שבת.

הלכות הצום:

- א. ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.
- ב. הכל חייבים להתענות בארבע הצומות הללו, ואסור לפרוץ גדר. ואפילו תלמידי חכמים שתורתם אומנותם, והתענית מפריעה להם בעסק התורה, או מלמדי תינוקות שהתענית מפריעה להם בלימוד הילדים, חייבים להתענות בארבע תעניות אלו (וכן בתענית אסתר). ואין צריך לומר שאף פועלים או פקידים חייבים להתענות.
- ג. חיוב התעניות בשבעה עשר בתמוז, ובצום גדליה, ובעשרה בטבת, הוא מעלות השחר של יום התענית (דהיינו שעה וחמישית השעה בשעות זמניות קודם זריחת השמש) עד צאת הכוכבים (דהיינו 13.5 דקות לפי שעות זמניות אחר שקיעת השמש).
- ד. אף על פי שאין חיוב התענית אלא מעלות השחר (בכל הצומות חוץ מתשעה באב), מכל מקום אם ישן בלילה, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות אפילו קודם עלות השחר, שהרי הפסיק והסיח דעתו מן האכילה והשתיה. ואם התנה קודם שהלך לישון שכוונתו לקום לאכול או לשתות קודם עלות שחר, רשאי לאכול או לשתות עד עלות השחר. והאשכנזים מקילים לעניין שתיות מים, שאף אם ישן שנת קבע, ולא עשה תנאי קודם שהלך לישון, רשאי לשתות קודם שעלה עמוד השחר, ובלבד שרגיל לקום בלילות לשתות מים לצמאו.
- ה. כל הצומות הללו חוץ מתשעה באב, מותרים ברחיצה וסיכה ובעילת הסנדל ובתשיש המיטה. ומותר מן הדין לרחוץ כל גופו במים חמים בתענית ציבור. והחמיר שלא לרחוץ כל גופו במים חמים בתענית ציבור תבוא עליו ברכה. ויש מהאשכנזים שמחמירים שלא לרחוץ כל הגוף במים חמים בתענית ציבור.
- ו. ראוי להחמיר שלא לשטוף את הפה במים ביום תענית ציבור בבוקר בקומו משנתו. ומכל מקום מי שרגיל בכך, והדבר קשה לו ביותר שלא לשטוף את פיו בבוקר, יכול להקל בזה, ובלבד שיזהר שלא יכניס לפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ויזהר שלא יבלע מן המים, אלא יפלוט מיד הכל.
- ז. וכיוצא בזה יש להקל למי שרגיל לנקות שיניו במשחת שיניים בכל בוקר והדבר קשה לו ביותר שלא לעשות כן ביום תענית ציבור, וכן למי שיש לו ריח הפה אם אינו מנקה שיניו במשחת שיניים, שרשאי להקל לנקות שיניו בתענית ציבור.

מכל מלמד השכלתו

עשרה בטבת, אפילו בשבת!

כתב האבודרהם, אף צום עשרה בטבת היה חל בשבת קודש, היה צריך לצום בשבת, כי כתוב: "בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים..."

בניגוד לכל שאר הצומות (פרט ליום הכיפורים) ואפילו תשעה באב, שאין לצום, אם חל ביום שבת קודש. לכאורה, בעשרה בטבת לא אירע שום דבר. העיר ממשיכה להתקיים עוד שלוש שנים. תחילת המצור איננה תאריך משמעותי, עד כדי כך שהנביא צריך לומר: כתוב לך את שם היום, את עצם היום הזה. לא היה חורבן, לא נבקעו החומות. לכאורה לא קרה דבר. אבל, בעצם היום הזה, התברר, שגורלה של ירושלים עתיד להיות בסכנה. יום זה היה ראשית הצרות והגלות הארוכה, שבאו על עם ישראל.

מידה כנגד מידה

האחים גרמו ליעקב לקרוע בגדיו כשהבין שיוסף "טורף טורף", "ויקָרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו". הקב"ה שילם לאחים מידה כנגד מידה, כשבאו אל יוסף לאחר שנודע על דבר הימצאות הגביע אצל בנימין, "ויקָרַע, שְׂמֹלְתָם". ומי גרם לאחים לקרוע שמלותם?
א. **יוסף** - הקב"ה נפרע ממנו על ידי יהושע שקרע בגדיו: "ויקָרַע? הַיּוֹשֵׁעַ שְׂמֹלְתָיו".
ב. **מנשה בן יוסף**, שרדף אחריהם - הקב"ה נפרע ממנו שקרע את שבתו משני עברי נהר הירדן שנאמר: "וַיִּקְשַׁח, אֶת-אֲרָצָם, וַיַּתְּנֶנָּה לְנַחֲלָה, לְרֵאשִׁיבֵי וּלְבְנֵי וְלַחֲצֵי, שְׁבֵט הַמְּנַשִּׁי".
ג. **בנימין** - הקב"ה נפרע ממנו על ידי מרדכי היהודי: "ויקָרַע מְרַדְכֵי אֶת-בְּגָדָיו".

בכל דור ודור הקב"ה עושה לנו ניסים

כפי שעשה לאבותינו (מסכת מגילה י"א)

בכל יום ויום בתפילת שחרית אנו אומרים:
"וְיֵאָרְךָ-גַם-זֹאת בְּהִיּוֹתְךָ בְּאֶרֶץ אֲבִיכֶם, לֹא מֵאֲסִיתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלְתֶּם לְהַפְרִיטִי, אֲתֶם: כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם". (ויקרא, כ"ו, מ"ד).
לא-מֵאֲסִיתִים - בימי הכשדים, שהעמדתי להם את דניאל, חנניה, מישאל ועזריה.
ולא-גְעֻלָּתִים - בימי היוונים שהעמדתי להם שמעון הצדיק, וחשמונאי ובניו ומתתיהו כהן גדול.
לְכַלְתֶּם - בימי המן, שהעמדתי להם מרדכי ואסתר.
לְהַפְרִיטִי, אֲתֶם - בימי הרומיים, שהעמדתי להם בית רבי (יהודה הנשיא) וחכמי הדורות.
כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם - לעתיד לבא, שאין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם.
יהי רצון מלפני אלוקי השמים שנזכה להקיץ מהחלום הרע העובר לנגד עינינו מידי יום, ונזכה לראות רק שנים טובות של שובע, שלוה ושפע בעולם. שנזכה, בעז"ה, להיות נוכחים בחנוכת המזבח של הבית השלישי, ובשיבת מלך המשיח מזרע דוד המלך, ע"ה.

שעשה ניסים לאבותינו

בקצה העיירה עמד בית נאה, מבהיק בלובנו - ביתו של ר' שלמה הנגיד, איש שתורה וגדולה על שולחנו. גם התושבים הגויים שהיו עוברים בסמוך לבית, היו שולחים מבטים מתקנאים על הסורגים המחוטבים, על הגינה הקסומה ועל אותו אי של שלווה ועושר בו חי לו היהודי את חייו. הגויים המקומיים מעולם לא חיבבו אותו במיוחד, אך ידעו היטב כי אם ביום בהיר יזדקקו לעזרה כלשהי - דלתו תהיה פתוחה גם לפניהם, ולפיכך הצטודדו להם ביראת כבוד והלכו משם מבלי לומר אף מילה בגנותו. שונה מכולם היה הכומר. גאוותו הסרוחה לא התירה לו להתיידד עם יהודי, והוא התקשה להסתירה. שנאה עיוורת כלפי היהודים קיננה בו עוד מימי ילדותו, אז גילה את סוד יהדותו של אביו, אשר נשא לאשה את אמו הנכריה... אך יותר מכל שנא את הנגיד, בשל אותם שבע מאות שקלי כסף אשר לוהו ממנו שנים ארוכות קודם לכן. לו רק יכול היה מוחה את אותו יום ביש מזל מזיכרונו כליל, אך מה לעשות ושטר החוב שעליו מתנוססת חתימת ידו מצוי במגירת שולחנו של העשיר היהודי! באותם ימים קשים, נקלע הוא, הכומר, לתסובות כלכלית אשר אילצה אותו לבקש הלוואה.

קולו היה מתרפס וכנוע, ור' שלמה לא מצא כל סיבה לסרב. בטוב לבו פתח את מגירת שולחנו ונתן לו הסכום כולו. 'ואינך חושש שאולי לא אחזיר לך?' נפלטה השאלה מפי הכומר מבלי משים. היהודי חיך לרגע מתחת לשפמו, והשיב: 'אה, איני דואג. שבע הוא מספר יהודי, ולכן ישו בו אלי השבע'. לרגע דימה הכומר לראות בחיוך את צחוקו של השטן בכבודו ובעצמו, וזעמו הלך וגבר מרגע לרגע. פעמים רבות ניסה למצוא תכנית כיצד להסית את היהודי מהמסילה, אך מעולם לא הצליח למצוא רעיון מוצלח דיו. ההערצה כלפי היהודי חצתה גבולות, וברור כי איש לא ייתן יד להפלתו. ואז הגיעו לאזניו שמועות שהציתו את דמיונו. הימים - ימי המגפה השחורה, אלפי יהודים נהרגו בפרעות אשר פרעו בהם הגויים, בתואנה כי הם אלו שהפיצו אותה. למגינת ליבו של הכומר, לעיירתו הקטנה והנידחת לא הגיעו העלילות אודות היהודים המרעילים את בארות המים.

עד מהרה נרקמה לה תכנית ברורה במוחו של הכומר: הוא עצמו יחדור לביתו של ר' שלמה הנגיד, וינקום את נקמתו המתוקה. במו ידיו ישמיד את הקהילה. ניח הוא בבית היהודי צנצנת רעל, ומיד לאחר מכן יוביל את אנשי המשטרה אל המקום, ויספר כי בצנצנת זו הרעילו היהודים, ובראשם ר' שלמה, את בארות הסביבה. או אז יתנפל ההמון המשולחב על היהודים ויכלה בהם את זעמו...

בעיני רוחו ראה הכומר את נהרות הדם הנשפכים, והמחזה הלהיב את דמיונו יותר ויותר. חיוך שטני עלה על פניו: ר' שלמה יעלם מעל פני האדמה ביחד עם אותם שבע מאות שקלי כסף מטרידים, והכל יבוא על מקומו בשלום!

אה, שלמה, המספר היהודי שלך לא יצילך! השגת צנצנת הרעל הייתה המשימה הראשונה, והכומר ביצע אותה במהירות האפשרית. כאשר היתה הצנצנת ברשותו, קרא הכומר למשרתו. הוא לא בטח בו ביותר, אך הוא היה האדם היחיד שניתן היה לבקש

ממנו לחדור בלילה הבא אל חצרו של העשיר, ולעקוב מקרוב אחר הפעילות בבית.

כשתראה שבני הבית ישנים, תאותת לי מתוך סבך השיחים הורה למשרתו. 'ואזי?...' התעגלו עיניו של המשרת. הוא היה בטוח כי יש עוד מידע אותו מסתיר ממנו הכומר במכוון. אך הכומר היה החלטי ותקיף בדעתו, הוא לא יעמיד בסכנה את תכניתו בשל משרת סקרן ולא חכם במיוחד! 'שום דבר מיוחד. אתה מאותת - ואני אחראי לך כל השאר'. ובאזיה אמצעי עליי להשתמש כדי לאותת! הקשה המשרת. 'אהמ...'. היסס הכומר לרגע, עד עתה לא חשב על כך.

פתאום הבריק הברק במוחו, והחיוך שעל פניו התרחב. 'תאותת לי שבעה הבהובי אורות בנר שאתן בידך'. 'שבעה חזר המשרת. 'כן, בדיוק, שבעה'. המספר שבע של ר' שלמה עתיד לחזור אליו כבומרנג! חשב הכומר. משום מה הפעם היה בטוח בניצחונו.

באותו יום איחר ר' שלמה לשוב הביתה. נר שיש של חנוכה היום - ועדיין לא הדליק את הנרות! הוא כלל לא היה פנוי לחוש בזוג העיניים העוקבות אחריו מתוך סבך השיחים, ובוודאי שלא שיער כי במרחק כה קטן מובן מוחזקות לה צנצנת רעל העלולה להמיט עליו ועל כל בני הקהילה אסון נורא...

הנגיד ניגש אל החנוכיה, שציפתה לו על אדן החלון, בירך והחל להדליק את הנרות - ששה נרות של היום ועוד שמש, סך הכל שבעה נרות.

כשראה הכומר את הנר הראשון, פרפר ליבו. הנה מגיע הרגע הגדול! הוא ספר במתינות את הבזקי ההבהובים - שניים, שלושה, ארבעה, חמישה, ששה, שבעה ו... די! יפה. השטח פנוי.

ר' שלמה עדיין עמד שם, כשמילות 'מעוז צור' על שפתותיו, כשמבעד לחלון הבחין בזוג רגליים נעולות בנעלי בית קלות ובלתי מרעישות. הוא החניק את הזעקה שעמדה לפרוץ מפיו, ועקב אחרי הגוף שהגיע בעקבותיה, ולבסוף התגלה גם הראש, וחשף את המבקר האלמוני - לא אחר מאשר כומר העיירה! שלום עליכם! קרא הגביר בקור רוח, כאילו ישוב היה כעת באמצעה של פגישת עסקים שגרתית. הכומר מצמץ בעיניו. לכוז קבלת פנים לא פילל! הבעת תדהמה מהולה בחלחה עלתה על פניו. ידיו רעדו עודן אוחזות בחוזקה בצנצנת. 'ביקור היסטורי שכזה חבל שלא תואם מראש', המשיך ר' שלמה להצליף בחרב לשונו, 'היית יכול להקל על כבודו מעט. כבודו כבר מבוגר מכדי לטפס על גדרות ולהתמודד עם מה שכרוך בכך, הלא כן?!'

אי אלו הברות בלתי ברורות בקעו מפיו הפעור של הכומר. 'והצנצנת?... מה היה כבודו עושה לו היתה נשברת, חלילה, בידיו? רעל כזה - גם שאיפתו מסוכנת היא, וזה חוץ ממה שהוא צורב את הידיים ועלול להשאיר כוויות לא פשוטות...'

שבעות ספורים לאחר מכן המה בית המשפט המלא מפה לפה. על ספסל הנאשמים ישב הכומר. ראשו שמוט, פניו חיוורות. הוא האזין לכתב האישום ולדברי השופט המתריע מפני עלילות שפלות שכאלו, וראה את מבטי הבוז של הקהל. לבסוף, כשנשאל אם יש לו לומר דבר מה להגנתו, הרים את עיניו ומלמל כאל עצמו: 'שבע הוא מספר יהודי... הכול הביטו בו כעל תימהוני, חשבו שהפחד הטריף דעתו. רק ר' שלמה, חיך אל תוך שפמו, תוך ששפתיו רוחשות שירת הודיה לבורא אשר לא הסיר חסדו ממנו.

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילות בקושי ולזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" בזיכרון השואה אין די לזכור את הטרגדיות האישיות הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדושה שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה. אנשים שעברו תופת והמשיכו לקיים מצוות בדבקות ומתוך אמונה צרופה. במותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כציבור שכל מגמת חייו לתבוע מעצמו, להתקדם ולהשתפר, מחובתנו להתייצב מול המראה ולשאול את עצמנו: האם אנו עושים די בתחום הקריטי הזה של חינוך למידות טובות? האם אנו עושים די בתחום הקריטי הזה של אכפת לנו אם הילד/בחור יצמח לבעל מידות גדול - העיקר שיהיה ידען מופלג. לא במקרה הגימטרייה של הרוג מירון זה 'אדם', לומר לך: תהיה בן-אדם! ילדים של היום לא מחונכים לומר את המילה הפשוטה 'סליחה'. נו, אז פלא שמחנכות שאלו במהלך יום עיון האם צריך להיות לנו הכרת הטוב למי שנהרג עבורנו במלחמה? רבותי! אם לא נשנה את מעשינו כיצד ייראה עתידנו? אנתנו עוסקים כאן בנפשות, כי אנתנו יודעים שכל המצב הפיזי תלוי בגורם הרוחני. לנו ברור, שאחרי פרסום מאמר זה יהיו רבים שיתעוררו ויצטרפו למהפכה של בין אדם לחברו. איש את ערעה יעזור, הורים, מחנכים ומנהלים, כולם יחד יתעוררו ויעוררו להעמיד את החינוך לבין אדם לחברו במרכז חיינו. וזוכה לגאולה השלמה במהרה אמן! (הרב נפתלי וינברג)

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות לאבש"לים ושרה אהרני
 שתמונה לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברחמינו ובגשמיות, ופרנסה טובה ואשר נחת ושלוה וברכה והצלחה ורפואה לכל ילדיהם ומשפחתם להבדיל לעיני אברהם הכהן אהרני בן משה ז"ל

מרכה והצלחה
 למרדכי דינה אלעזר זכות תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו בבריאות, ואשר ושלוה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברחמינו ובגשמיות, לשנים טובות ועלימות ויררו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

מרכה ואיחולים
 לאישיק וביתה ישראל! להולדת הבן יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לפינתם וזויות ישראל לליאור ומיכל כהן שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי
 שתמונה לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברחמינו ובגשמיות, ופרנסה טובה ואשר נחת ושלוה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

מרכה ואיחולים
 למרדכי ומלכה רימיהו שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברחמינו ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ושנים רבות והצלחה לכל ילדיהם

רפואה שלימה
 לרחמייה אברהם כחמיה אברהם בן דוד ורבקה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו דליה

מרכה ומרגלית
 סעדיה ומרגלית צברי שלימה ובכל מילי דמיטב ברחמינו ובגשמיות ופרנסה טובה ואשר ושלוה ושנים טובות ועלימות ונחת מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה
 למרדכי ואמ"ן בן חנה (נורא) הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו רחל

מכתמים ויהודה (רחל) וז'ו
 להולדת הבן יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ליגאל ויעל לריון למשה ולדיה ז'ו שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם

מכתמים ואיחולים
 לייובל ואושר חיון להולדת הבן יה"ר רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לאנט בוזגלו ולמאיר וזויות חיון שיררו נחת ושלוה

מכתמים ואיחולים
 אבידור והתילה ברכה להולדת הבן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לדוד ו'וקליו ואמסלם למשה והבה ברכה שיררו נחת ושלוה

מכתמים והצלחה
 רחל סג"ה לה רפואה שלימה ואשר ושלוה פרנסה טובה ותזכה לשנים רבות טובות ועלימות ותרוה נחת מכל יוצאי חלציהם

משפחת אלמעלם הקרח
 מערכת העלון "אברהם יגל" משתתפת בצערכם במות הצנעו והענו חניה אלמעלם בן סוליקה ז"ל תנחומינו למשפחה הרופא לשבורי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים ושלא תדעו עוד צער

לעייני הצנעו והענו
 שלמה בן-זדה בן זליכה ז"ל - יום שישי י' טבת 08:30 בבית העלמין לעייני הצנעו והענו שרלי סג"ה בן יקוט לעייני הצנעו והענו סזיה בן סימול נתנו לעייני הצנעו והענו יואל סעיד צונני בן שלום ז"ל השבוע פקידת שנתו

לעייני הצנעו והענו
 אברהם הכהן אהרני בן משה ז"ל די טבת פקידת שנתו לעייני הצנעו והענו אהרון מלכה בן מסיעדה ז"ל די טבת פקידת שנתו לעייני הצנעו והענו יוחאי (אבי) שמואליאן בן מרגלית ז"ל די טבת פקידת שנתו

לעייני הצנעו והענו
 אברהם נבאי בן יוסף ז"ל י' טבת פקידת שנתו לעייני הצנעו והענה חנה דידי בת בנימין ז"ל ח' טבת פקידת שנתה לעייני הצנעו והענה חנה מוסאי בת פרי ויצחק ז"ל ה' טבת פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לדיה הרוני בת מרי מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרני בן ביבי הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושדיא הי"ו שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימי בת יוג'ייה מנב"ת בהטרי אישאנן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף עזרון בן דינה ז"ל אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לביא בן שודיה ויחיא ז"ל אביים פור בן מרים יוסף ז"ל אפרים אביבה בת דינה ז"ל</p>	<p>יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל יצחק סג"ה בן אסתר ז"ל רודה בראל בת ענימה ז"ל זליכה נמוז-לטיבה בת חנה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה פרחא אסדגי בת סולטנה ז"ל פריחה גולזן בת רבקה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור</p>
--	---	--	---